

Dosarul nr.3ra-1039/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud: L.Holevițaia)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Bostan, V.Negru, Gr.Dașchevici)

ÎNCHEIERE

10 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componentă:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Victor Burduh
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului depus de Consiliul pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității,

în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Primarul General al mun.Chișinău și Consiliul mun.Chișinău împotriva Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității, persoană terță Nelea Prodan cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 22 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul depus de Consiliul pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității, împotriva hotărârii din 02 octombrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani,

c o n s t a ț ă :

La data de 27 martie 2019 Primarul General al mun.Chișinău și Consiliul mun.Chișinău, reprezentați de Petru Bojoga au depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității, persoană terță Nelea Prodan cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantii au indicat, că prin decizia Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurării egalității nr.198/18 din 23 ianuarie 2019, Direcția generală locativ-comunală a Consiliului mun. Chișinău a fost obligată să ofere petiționarei Nelei Prodan, oportunități similare în procesul de obținere a spațiului locativ și anume, ca să fie demarată procedura de încheiere a tranzacției de împăcare, prin care să i se transfere suma de bani echivalentă celei propuse celorlalți creditori. La fel, Consiliul

municipal Chișinău a fost obligat să întocmească registrul persoanelor, care trebuie să beneficieze de spațiu locativ în temeiul hotărârilor instanțelor de judecată naționale și regionale, dezagreată în bază de sex, cu identificarea criteriilor de repartizare/soluționare.

Reclamanții consideră că decizia Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurării egalității nr.198/18 din 23 ianuarie 2019 este ilegală. Astfel, la data de 26 februarie 2019, Primăria mun. Chișinău a înaintat o cerere prealabilă cu nr. 02-115/5898, prin care a solicitat abrogarea deciziei Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurării egalității nr.198/18 din 23 ianuarie 2019. La data de 22 martie 2019 Primăria mun. Chișinău a recepționat răspunsul Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurării Egalității nr.03/592 din 19 martie 2019, prin care i s-a refuzat admiterea cererii prelabile.

Reclamanții au menționat că, în pct.2 al deciziei contestate este indicat că reclamanții vor oferi petiționarei Nelei Prodan oportunități similare în procesul de obținere a spațiului locativ și anume, vor demara procedura de încheiere a unei tranzacții de împăcare, prin care să i se transfere suma de bani echivalentă celei propuse celorlalți creditori. Prin urmare, atât Primăriei mun. Chișinău cât și Consiliului mun. Chișinău le-au fost impuse executarea unor condiții, care vin în contradicție cu legislația în vigoare. Astfel, actul emis de autoritatea publică ce încalcă drepturile și interesele civile ale persoanelor fizice sau juridice, urmează a fi declarat nul de către instanța de judecată din momentul adoptării lui.

Reclamanții au susținut că prin obligarea încheierii tranzacției de împăcare cu creditorul Nelea Prodan, Primăria mun. Chișinău și Consiliul mun. Chișinău ar fi puse în situația de a încălca legislația națională în vigoare.

Făcând trimitere la prevederile art. 992 alin.(1) și art. 993 alin.(1) Cod civil, reclamanții au invocat că încheierea unei tranzacții de împăcare cu Nelea Prodan ar presupune schimbarea modului și ordinii de executare a hotărârii, ceea ce ar schimba conținutul și natura acesteia, dându-i una cu caracter patrimonial, străină de litigiul inițial. Într-o astfel de situație, Consiliul mun. Chișinău și Primăria mun. Chișinău vor fi lipsite de dreptul la un proces echitabil, neasigurându-li-se garanțiile necesare apărării intereselor sale într-un litigiu cu caracter patrimonial.

Reclamanții au relevat că prin hotărârea instanței de fond, Consiliul mun. Chișinău urma să-i acorde creditorului Nelei Prodan spațiu locativ de serviciu, pentru perioada de activitate în această localitate și nu alocarea unei sume de bani, pentru procurarea apartamentului cu drept de proprietate privată. Între Consiliul mun. Chișinău, Primăria mun. Chișinău și Nelea Prodan nu au existat și nici nu există careva obligații pecuniare stipulate într-un contract civil, care ar fi fost încheiat între părți, în concordanță cu prevederile art. 776 Cod civil.

Mai mult, reclamanții au invocat că prin Legea nr.1324-XII din 10 martie 1993 privind privatizarea fondului de locuințe, este reglementat că procesul de privatizare a fondului de locuințe este un proces de înstrăinare, efectuat de organele puterii de stat, fondul de locuințe aparținând statului, organizațiilor obștești, asupra cărora statul și-a declarat dreptul de proprietate, pentru satisfacerea necesităților în locuințe și formarea unor stăpâni reali prin dreptul de a dispune liber de proprietatea imobiliară.

În context, reclamanții au menționat că Nelea Prodan are dreptul să primească spațiu locativ cu drept de folosință și posesie și nicidecum cu drept de dispoziție. Astfel, decizia Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurării egalității nr.198/18 din 23 ianuarie 2019 contravine hotărârii judecătorești din 07 august 2008,

deoarece prin hotărârea instanței de judecată, Consiliul mun. Chișinău urma să-i acorde creditorului Nelei Prodan spațiu locativ în folosință și nicidecum în proprietate privată.

Reclamanții au menționat că practica judiciară confirmă netemeinicia adresării creditorilor urmăritori, prin care se solicită schimbarea modului și ordinii de executare a hotărârilor judecătorești, ce ține de acordarea spațiului locativ. Drept exemplu, reclamanții au invocat încheierea din 26 noiembrie 2014 a Curții Supreme de Justiție, în cauza civilă la cererea lui Nicolae Saculțan împotriva Consiliului mun. Chișinău privind schimbarea modului și ordinii de executare a deciziei din 01 iunie 2009 a Curții de Apel Chișinău și încheierea nr.2ra-1273/15 din 20 mai 2015 a Curții Supreme de Justiție, prin care a fost respinsă cererea lui Gheorghe Marina împotriva Primăriei mun. Chișinău privind schimbarea modului și ordinii de executare a hotărârii din 07 octombrie 1998 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, precum și încheierea nr.3r-220/16 din 19 octombrie 2016 a Curții Supreme de Justiție, prin care a fost respinsă cererea lui Costin Turo, care au avut același obiect al examinării.

Reclamanții consideră ca fiind abuziv și pct.3 din decizia contestată, deoarece prin acesta sunt obligați să întocmească registrul persoanelor, care trebuie să beneficieze de spațiu locativ în baza hotărârilor instanțelor de judecată naționale și regionale, dezagreată în bază de sex, cu identificarea criteriilor de repartizare/soluționare.

De asemenea, reclamanții au menționat că art.9 alin.(1) și alin.(2) din Legea nr.75 din 30 aprilie 2015 cu privire la locuințe stabilește modalitatea de asigurare cu locuințe sociale, care se atribuie în locațiune persoanelor sau familiilor luate la evidență în temeiul deciziei Consiliului local. Locuințele sociale se transmit în locațiune persoanei sau familiei care pretinde la o asemenea locuință în localitatea care are reședință sau domiciliu în baza încheierii unui contract de locațiune.

Reclamanții au specificat că cerințele Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurării egalității, privind întocmirea registrului de evidență a persoanelor care urmează să beneficieze de spațiu locativ în baza hotărârilor judecătorești, nu sunt reglementate de legislația în vigoare și anume, de Legea nr.75 din 30 aprilie 2015 cu privire la locuințe.

Reclamanții au solicitat anularea deciziei nr. 198/18 din 23 ianuarie 2019 a Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității.

Prin hotărârea din 02 octombrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, a fost admisă acțiunea în contencios administrativ depusă de Primăria mun. Chișinău și Consiliul mun. Chișinău împotriva Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității cu privire la contestarea actului administrativ. A fost anulată decizia Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurării egalității nr.198/18 din 23 ianuarie 2019 (f.d. 213, 224-235, vol. I).

La data de 08 octombrie 2020 Consiliul pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurării egalității a contestat cu apel hotărârea din 02 octombrie 2020 a Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani, solicitând casarea integrală a acesteia și emiterea unei noi decizii, prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă ca neîntemeiată (f.d.217-218, vol.I).

Hotărârea motivată din 02 octombrie 2020 a Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani a fost notificată Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurării egalității la data de 15 decembrie 2020, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție nr. DS8000522728AS (f.d.238, vol.I).

La data de 29 decembrie 2020 Consiliul pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurării egalității a depus motivarea apelului (f.d.243-246, vol.I).

Astfel, instanța de apel întemeiat a considerat ca fiind în termen apelul depus de Consiliul pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurării egalității.

La data de 30 decembrie 2020 Nelea Prodan a contestat cu apel hotărârea din 02 octombrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, solicitând casarea integrală a acesteia și emiterea unei noi decizii, prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă ca neîntemeiată (f.d. 3- 27, vol. II).

Prin încheierea din 16 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, în temeiul art. 236 alin. (2) lit. d) Cod administrativ, a fost declarat inadmisibil apelul depus de Nelea Prodan împotriva hotărârii din 02 octombrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani (f.d. 28-29, vol. II).

Prin decizia din 22 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul depus de Consiliul pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității, împotriva hotărârii din 02 octombrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani (f.d.44-52, vol.II).

Pentru a pronunța această decizie, instanța de apel a menționat că reclamanții Primarul General al mun.Chișinău și Consiliul mun.Chișinău contestă decizia Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurării egalității nr. 198/18 din 23 ianuarie 2019, prin care s-a decis: faptele constatate reprezintă discriminare pe criteriul de sex în realizarea dreptului la asigurarea cu spațiul locativ; reclamații vor oferi petiționarei oportunități similare în procedura de obținere a spațiului locativ și anume, vor desemna procedura de încheiere a unei tranzacții de împăcare, prin care să i se transfere suma de bani echivalentă celei propuse celorlalți creditori; reclamații vor întocmi registrul persoanelor care trebuie să beneficieze de spațiu locativ în baza hotărârilor instanțelor de judecată națională și regionale, dezagreată în bază de sex, cu identificarea criteriilor de repartizare/soluționare; reclamații vor informa Consiliul în termen de 10 zile de la recepționarea deciziei despre măsurile întreprinse sau planificate pentru implementarea recomandărilor formulate; decizia se comunică petiționarei și va fi făcută publică pe adresa www.egalitate.md; decizia este cu drept de atac în instanța de contencios administrativ, conform prevederilor pct.65 din Legea nr.298/2012 cu privire la activitatea Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurării egalității și Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000.

Instanța de apel a menționat că prin hotărârea judecătorească din 07 august 2008 a fost obligat Consiliul mun. Chișinău și Primăria mun. Chișinău să-i acorde spațiu locativ Nelei Prodan și membrilor familiei acesteia – fiului xxxxx, în corespundere cu normele sanitare prevăzute de art. 42-44 Cod cu privire la locuințe.

De asemenea, instanța de apel a invocat că din actele cauzei rezultă că la moment autoritatea publică locală este în imposibilitate de a executa hotărârea nominalizată din cauza lipsei spațiului liber în mun. Chișinău, astfel încât lipsa spațiului locativ și imposibilitatea executării unei hotărâri judecătorești, nu poate fi apreciat ca fapt de discriminare pe criteriu de sex în realizarea dreptului la asigurare cu spațiu locativ. Or, din actul judecătoresc la care face trimitere Nelea Prodan - hotărârea judecătorească din 07 august 2008, rezultă că împreună cu persoana terță Nelea Prodan urmează să beneficieze de spațiu locativ inclusiv și fiul acesteia xxxxx. Astfel, instanța de fond întemeiat a stabilit că decizia autorității publice, precum că faptele constatate reprezintă discriminare pe criteriu de sex în realizarea dreptului la asigurarea cu spațiul locativ, sunt lipsite de temei, întrucât potrivit hotărârii judecătorești din 07 august 2006, de spațiu locativ urmează să beneficieze atât persoana terță Nelea Prodan - gen feminin, cât și fiul acesteia xxxxx- gen masculin.

Astfel, instanța de apel a relevat că motivele invocate de autoritățile publice locale despre imposibilitatea executării la moment a documentului executoriu, nu pot fi apreciate ca fiind legate de sexul persoanei terțe Nelei Prodan. Or, documentul executoriu vizează atât persoana de sex feminin, cât și persoana de sex masculin. Iar, Consiliul mun. Chișinău a invocat că la moment este în imposibilitate să execute actul nominalizat în întregime, dar nu doar în partea ce se referă la Nelea Prodan.

La fel, instanța de apel a menționat că instanța de fond întemeiat a stabilit că actul administrativ contestat a fost emis cu încălcarea prevederilor art. 15 al Legii nr. 121 din 25 mai 2012 cu privire la asigurarea egalității. Or, art. 15 alin. (4) din Legea citată stabilește că, decizia Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurării egalității nr. 198/18 din 23 ianuarie 2019 include și recomandări în vederea asigurării repunerii în drepturi a victimei și a prevenirii faptelor similare pe viitor. Norma legală enunțată, nu permite Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurării egalității să impună silit reclamațiilor o anumită conduită. Or, în astfel de circumstanțe apare riscul depășirii de către Consiliul pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurării egalității a competenței oferite de legiuitor.

Analizând dispozițiile actului administrativ contestat, instanța de apel a stabilit că din punctele 2, 3 și 4 ale deciziei nr. 198/18 din 23 ianuarie 2019, rezultă impunerea unui comportament cu titlu imperativ din partea Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității către reclamantii Primăria mun. Chișinău și Consiliul mun. Chișinău, ceea ce contravine atribuțiilor și competențelor Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității.

În context, instanța de apel a relevat că din conținutul punctelor 2, 3 și 4 din decizia contestată, rezultă o prescriere imperativă pentru Primăria mun. Chișinău și Consiliul mun. Chișinău, dar nu una de recomandare, or, se constată cu certitudine că, prin expresiile: reclamantii vor oferi petiționarei oportunități similare în procesul de obținere a spațiului locativ, și anume vor demara procedura de încheiere a unei tranzacții de împăcare, prin care să i se transfere suma de bani echivalentă celei propuse celorlalți creditori; reclamații vor întocmi registrul persoanelor care trebuie să beneficieze de spațiul locativ în baza hotărârilor instanțelor de judecată naționale și regionale, dezagreată în bază de sex, cu indicarea criteriilor de repartizare/soluționare; reclamații vor informa Consiliul în termen de 10 zile de la recepționarea deciziei despre măsurile întreprinse sau planificate pentru implementarea recomandărilor formulate. Consiliul pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității impune reclamantilor un comportament obligatoriu, o anumită conduită, de la care nu se permite nicio abatere, situație care la fel este inacceptabilă.

De asemenea, instanța de apel consideră ca nefondat argumentul invocat în apel, că prima instanță a apreciat greșit recomandările expuse în decizia Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității, ca fiind imperative. Or, Consiliul pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității nu a ținut cont de faptul, că actul administrativ trebuie să fie întocmit într-un limbaj clar și ușor de înțeles, fără a lăsa loc pentru interpretări. Iar, odată ce modul în care sunt formulate recomandările în actul administrativ contestat, se apreciază ca obligare, dar nu ca recomandare să întreprindă acțiunile impuse de Consiliul pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității prin decizia nr. 198/18 din 23 ianuarie 2019, actul administrativ contestat întemeiat a fost apreciat de prima instanță ca fiind emis cu încălcarea Legii nr. 121 din 25 mai 2012 cu privire la asigurarea egalității.

Instanța de apel a relevat că alte argumente invocate de Consiliul pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității în susținerea poziției sale nu pot fi reținute, deoarece acestea se combat cu cele invocate mai sus și se referă la circumstanțele, care au fost constatate și elucidate pe deplin de prima instanță, având la bază cumulul de probe, care au fost administrate și apreciate cu respectarea normelor de drept procedural și susținute de normele de drept material.

La data de 29 iunie 2021 Consiliul pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității a depus recurs împotriva deciziei din 22 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei contestate, cu emiterea unei noi decizii, prin care să fie respinsă acțiunea Primarului General al mun.Chișinău și Consiliului mun.Chișinău (f.d.53, vol.II).

La data de 13 octombrie 2021, prin intermediul oficiului poștal, Consiliul pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității a depus motivarea recursului (f.d. 62-64, vol.II).

În susținerea recursului recurentul a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o ilegală și neîntemeiată prin faptul că au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material și nu au fost constatate și elucidate pe deplin toate circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, probele fiind apreciate eronat.

Recurentul a menționat, că instanța de apel a interpretat și a aplicat eronat prevederile art.15 alin.(1) din Legea cu privire la asigurarea egalității nr. 121 din 25 mai 2012.

În acest sens, recurentul a menționat că potrivit dreptului material special aplicabil în litigiile de discriminare, sarcina de a proba că fapta nu constituie discriminare revine persoanei despre care se presupune că a comis fapta discriminatorie.

Astfel, recurentul a invocat că Primarul General al mun.Chișinău și Consiliul mun.Chișinău urmau să prezinte acei indicatori/grafice/rapoarte/analize, prin care să demonstreze că nu există niciun tratament diferențiat în ordinea alegerii beneficiarilor cu care să încheie sau să nu încheie tranzacții de împăcare, cu achitarea sumelor bănești.

Recurentul a menționat că Primarul General al mun.Chișinău și Consiliul mun.Chișinău nu au prezentat probe relevante și pertinente în acest sens.

În afară de aceasta, recurentul a relevat că petiționara Nelea Prodan a prezentat, în limita posibilității, probe cu un șir de beneficiari, care toți erau bărbați, cu care Primarul General al mun.Chișinău și Consiliul mun.Chișinău au recurs la acest mijloc de executare a hotărârii instanței de judecată din 07 august 2006.

Recurentul a menționat, că cele invocate de instanța de apel precum că Consiliul mun.Chișinău urma să se asigure cu suport probatoriu, este o interpretare și aplicare eronată a dreptului material, ce a dus la emiterea unei decizii neîntemeiate și pasibile de a fi casată.

De asemenea, recurentul a menționat ca concluziile instanței de apel în partea ce vizează aplicabilitatea criteriului de sex, sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei.

Recurentul a notat ca în privința neaplicabilității criteriului de sex instanța de apel a concluzionat că prin hotărârea instanței de judecată din 07 august 2008, de spațiu locativ urma să beneficieze petiționara Nelea Prodan și fiul ei.

Recurentul a invocat că această concluzie este denaturată, scoasă din context și nu se raportează la circumstanțele cauzei. Or, ca creditor al dreptului la asigurare cu spațiu locativ figura persoana terță Nelea Prodan, iar fiul acesteia avea un drept de abitație, reglementat de art. 51 alin. (2) Codul familiei (în vigoare la momentul emiterii hotărârii judecătorești din 07 august 2006), care stipula expres că fiecare copil are dreptul sa locuiască în familie, sa-și cunoască parinții, să beneficieze de grija lor, să coabiteze cu ei, cu excepția cazurilor când

aceasta contravine intereselor copilului. Mai mult, titlul executoriu din 23 august 2006 prevede, că în calitate de reclamant este persoana terță Nelea Prodan și fiul acesteia.

Recurentul a menționat că beneficiarul principal, care urma să beneficieze de spațiu locativ era petiționara Nelea Prodan, căreia, în virtutea funcției sale, urma să-i fie acordat spațiu locativ și care a solicitat executarea hotărârii judecătorești. Includerea fiului drept motiv de argumentare a neaplicativității criteriului reținut (sex), denotă o interpretare eronată a conceptului egalității și a aplicabilității unui criteriu.

Recurentul a relevat că în litigiile de discriminare, șirul beneficiarilor, cu care s-au încheiat tranzacții de împăcare erau doar bărbați, să fi fost încheiată măcar o singură tranzacție cu vre-o doamnă, reclamantii erau să o prezinte. Respectiv, în aceste circumstanțe decădea aplicabilitatea criteriului de sex invocat și nu faptul că Nelea Prodan are copil, care de asemenea, necesită de a fi asigurat cu spațiu locativ și că acesta este de gen masculin.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Iar, conform art. 245 Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 22 iunie 2021, fiind notificată recurentului Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității la data de 15 septembrie 2021, fapt confirmat prin avizul de recepție nr.DS80003559683AS, anexat la materialele cauzei (f.d. 58, vol.II).

Astfel, recursul depus la data de 13 octombrie 2021 de către Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității, este în termen.

La data de 18 octombrie 2021, în adresa intimațiilor Primarului General al mun.Chișinău și Consiliului mun.Chișinău și a persoanei terțe Nelei Prodan a fost expediată copia recursului depus de Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței (f.d.65, vol.II).

Deși intimații Primarul General al mun.Chișinău și Consiliul mun.Chișinău și persoana terță Nelea Prodan au recepționat copia recursului depus de Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității, fapt ce se confirmă prin avizele de recepție anexate la materialele cauzei (f.d.68-71, vol.II), aceștia nu și-au valorificat drepturile sale procedurale și nu au depus referințe la recursul Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de Consiliul pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității, în raport cu materialele cauzei, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246, alin. (1) Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului

administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține, că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al

Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Consiliul pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de Consiliul pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Maria Gervas

Victor Burduh

Nina Vascan